Jólatræið

Várt jólatræ skal minna teg á,
at Jesusbarnið í krubbu lá,
at Jesus nevndi seg sjálvan
eitt træ og vit eru greinarnar,
minnist til tað!

Træið

Granntræið, so vakurt og hátt,
minni um vøkstur og lívið
gott, minnir á træið í paradís,
har vit skulu bera Harranum
prís.

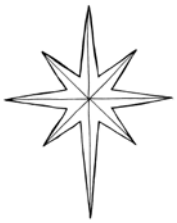

Stjørnan

Hygg, Betlehemsstjørnan
sendir sítt ljós, so menn finna
vegin yvir í fjós.
Tríggir vísmenn vóru fyrstir
á veg; men nú kunnu vit fara,
bæði tú og eg.

Eingilin

Hirðarnir vaknaðu úti á ong,
tí teir hoyrdu fagran einglasong.
Einglarnir boðaðu gleði og
gleim: Frelsarin Jesus er borin
í heim.

Klokkur

Klokkurnar ringja hátíðina
inn, minna um orðið í hjarta
og sinn.
Bjøllurnar smáu á trænum
skína minna um høgtíð og
barnatíð tína.

Ljós

Ljósið er Jesus, og hann víst
býr í hvørjum hjarta, sum hesum nú trýr.
Halt ljósið høgt, so at øll tað
skilja: Jesus gevur lív eftir
Guds vilja.

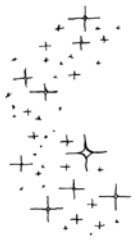

Glitur

Sum ljósið skyggir í glitrinum
balda, skulu vit vera ljós her í
heiminum kalda.
Verja um alt tað, sum veksur
og grør, vera Guds hendur og
føtur á jørð.

Fuglar

Fuglarnir, teir sita trøunum á,
veikir teir eru, eg verja teir má.
Heilagi andi sum dúgva kom
niður, hetta Guds orð okkum
klárliga sigur.

Kavi

Sum kavin fellur, alt skittið
hann goymir, so veit eg Gud
mínar syndir gloymir.
Nýlagstur kavi, hitt reinasta
reina, minnir um Jesus og
Jesus aleina.

Kavi

Hvíti kavin, hitt reinasta
reina, vísir á Jesus, ja, Jesus
aleina, sum synd vára bøtti
við einum prísi, ið læt upp
vegin til paradísið.